

Hófehérke és a hét törpe

Lecsaptak rá a néma parkban átkelőre,
A bokrok megrezdült ágai széttáruultak.
Csaholó csorda csörtet csók után.

Laza a lég az üldözött nyomában,
Kavicsok sikítanak talpa alatt.
A gyep kerítés laza drótja utjában volt.

Elterült a puha fűvön,
Arca a meleg földre esett.
Utoléri saját hangja a "segítség".

Most már biztos a dolguk,
Gyönyörű csend mikor utolérik.
Csak a gyep kerítés laza drótja nyikorog.

Hét him áll lihegve,
És egy nőstény legyőzve várja
Jutalmát és büntetését.

A csillagok hunyorogva lesik,
Mikor kezdődik a harc a nőért,
És ki lesz az éjszaka bikája.

Buták a csillagok,
Állatokhoz szokott piszkos tekintetük,
De most hiába várnak vérre lesve.

Fej vagy irás,
A fényes pénz csillogva pörög,
S a gondtalan nyári szél belesegít.

A hatalom és véletlen,
Sorrendet formal a gyermekek között.
Ec pec kimehetsz, holnapután bejöhetsz.

A hét vagány mamája hallgat,
Simogatják a gyilkos tekintetek,
A vetköztetés joga mindenkié.